

rykning i en høiere Klasse. Jeg sætter t. Ex., at Legislaturen senere fandt sig foranlediget til atter at nedsætte Soldinspecteurernes Gage til et vist mindre Beløb; skulde der saa være Spørgsmaal om, at den Udfigt til en stigende Indtægt, som den Bedkommende hidtil har havt, var ham betaget, saa kunde der forhandles i det Uendelige om, hvad man saaledes kan paastaae at være en forringet Udfigt. Hvis man fandt sig foranlediget til under en militair Organisation, som dog ventelig vil forestaae, at afflasse Forskjellen i Capitainsclassen og sætte alle Capitainer paa eens Gage, da vil jeg spørge, om man i mindste Maade kunde finde sig forhindret i at foretage dette ved det Hensyn, at de Capitainer, der stode paa yngst Gage, vilde derved finde sig brøstholdne med Hensyn til Udfigten at oprykke paa ældst Capitains Gage. Det er forsaavidt, hvad Spørgsmaalet i sin Almindelighed angaaer.

Hvad det specielle Tilfælde angaaer, som jeg maa antage har givet Anledning til denne Sag, kan jeg kun beklage, at Udvalget ikke tidligere har faaet Underretning herom, da det i saa Fald vilde have havt Leilighed til at faae Underretning af mig om denne Sag, der var mig godt bekendt, og deraf vilde det da have seet, at der ikke var den fjerneste Grund i den Sag, som her tilsigtes, til at gaage ind paa Ændringsforslaget, og i denne Sag endnu mindre end i nogen Anden. Den kongelige Resolution af 25de Mai 1848 angaaende Kjøbenhavns Soldsted, som paaberæbes, er for det Første givet paa et Tidspunkt, da det maatte være særligt paasædende, om Regjeringen skulde — det var den 25de Mai 1848 — have udvirket nogen saadan kongelig Resolution, der gik ind paa at give et saadant bindende Tilfagn om Oprykning for al Fremtid. Det har heller ikke været Tilfældet. Den kongelige Resolution er endogsaa mere end almindelig forsigtigt affattet; thi jeg vil tilstaae, at om den end ikke var saa forsigtigt affattet, — hvilket jeg ret strax skal oplyse — vilde den endda ikke have nogen Betydning i den Forstand, som her er meent. Resolutionen af 25de Mai 1848 bestemmer saaledes, „Indstillingen bifaldes“, og saa kommer der Noget om Detaillen af Embedsmænds

Oprykning til høiere Gage, som ikke kommer i Betragtning her. Et af disse Indstillingspunkter, som saaledes er bifaldet, det 3die Indstillingspunkt, angaaer Lønningsvæsenet her i Kjøbenhavn. Det lyder saaledes: „At deres Majestæt foreløbigt for 1848 allernaadigst vilde bifalde den bilagte Gageringsplan for Kjøbenhavns Overtoldinspecteur, Soldinspecteurer og Controlleurer som fremtidig Norm saavel i Henseende til Gagernes Størrelse, hvortil oprykkes efter Anciennitet, som i Henseende til de paagjældende Embedsmænds indbyrdes Anciennitetsforhold“. Jeg maa bede vel erindret disse Ord „foreløbigt for 1848“. Hvorledes har denne Gageringsplan da senere faaet kongelig Sanction? Troer man, at der senere er faaet en kongelig Resolution, hvorved den er bleven til endelig Lov? Paa ingen Maade! Den er saaledes gaaet over i 1849 og i 1850 og nu ogsaa i den Finantslov, der gjaelder for indværende Aar; men det er aldrig nogensinde fra rette Bedkommendes Side udtalt, at den foreløbige Approbation skulde være gaaet over til at være endelig. Men hvad skete i 1848? Da skete det, at Maximum for Controlleurgagerne i Kjøbenhavn, som tilforn havde været 2000 Rbd., hvorefter 1 paa 1900 Rbd. og saa kom først 1800 Rbd., blev nedsat til 1800 Rbd. Altsaa, uagtet Normalreglementet fra 1841 ingenlunde indeholdt, at det var foreløbigt sanctioneret for 1841, uagtet det udtrykkeligt indeholdt, at Controlleurgagen i Kjøbenhavn kunde stige til 2000 Rbd., saa findes der dog ikke et Ord i Resolutionen af 1848 om, at der skulde være Noget til Hinder for at denne Udfigt til en Stigen til 2000 Rbd. nedsattes til 1800 Rbd., og til yderligere Forsigtighed indeholder denne Indstilling, som under 25de Mai fandt Hs. Majestæts Bifald, at det er foreløbigt for 1848, saa der ikke er en Tanke, ikke en Skygge af Grund til den Paastand, jeg vel veed fra visse Embedsmænds Side er fremsat, støttet til denne Resolution. Hvad det af den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Køster) til § 5 stillede Forslag angaaer, da er det jo ogsaa i vedkommende Embedsmænds Faveur, og jeg maatte saaledes maaffee synes opfordret til